

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 74. Iterati motus Facultatis Parisinæ contra Henrici Spondani
Epitomenm & Michaelis Maucleri librum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

§. LXXIV.

Sæc. XVII.

A. C. 1627.

*Iteratimotus Facultatis Parisinæ contra
Henrici Spondani Epitomen,
& Michaelis Maucleri
librum.*

Jam anno Christi millesimo sexcentesimo decimo tertio Servinus Regio Curixæ Procurator ex Annalium Baronii epitome ab Henrico Spondano Apamiensi Episcopo concinnata plures decerpserat propositiones, quas Regum auctoritati adversas Parisiensi Senatui denuntiabat: tum vero re ad ulteriorem deliberationem remissa, hoc anno rursus Facultatis Theologicæ Rector die decima quinta Martii retulit, sibi antea tres dies, incertum a quo, fasciculum fuisse transmissum, in quo præter propositiones jam a Servino notatas præcipue assertio hæc perstringenda diceretur. I. *Potestas in ipso Romano Pontifice ipsius visibili capite & summo Christi in terris Vicario residet, ut possit, si causa necessario postulet, Apostolica plenissima potestate, infestos Ecclesiæ Reges, sive Imperatores deponere, inque locum ipsorum justos & pios sufficiendos curare, id ex Dei verbo, jure divino, & lege naturæ necessaria consecutione probari, exploratissimum est, & continua praxi in Ecclesia observatum*

*Argentre
coll. Jud.
tom. 2.
Vid. supra
l. 199. §. 6.
t. 55. p. 181.*

Sæc. XVII. tum . . . . Petro Damiano dicenti, quod
 A. C. 1627. munera Pontificum & Imperatorum ab
 sint distincta, ut nec Imperatores attingant,
 quæ sunt Sacerdotum, nec Sacerdotes, quæ
 sunt Imperatorum, uti bella tractare & e-
 lia id genus, Catholica dogmata penitus al-
 versantur, quibus hæresis errore notantur
 omnes, qui ab Ecclesia Romana & Cathedra
 Petri e duobus alterum gladium auferunt,
 nec nisi spirituales concedunt.

Eadem die agebatur quoque de alio libro, quem Michael Maucienus Sorbonæ Doctor de Monarchia diuina, Ecclesiastica, & sæculari Christiana, & que sancta inter Ecclesiam & sæculares legem conjugatione, edidit, necnon Gregorio XV. Papæ & Ludovico Franco Regi nuncupavit, quem etiam librum octo Facultatis Theologicæ Doctores approbarunt: Nihilominus ex eadem hac lucubratione sequentes prestringebantur propositiones. I. A Papa tribunali rem iudicatam alio traditur, ut iterum examinata iudice finiatur, hominis est impie de catholica fide sententis, atque ab hæreseos contagione inobediens non omnino immunis, sed de illa suscipi valde. II. Temporalibus penis præter spirituales criminum reos subiciendi potestatem divinitus largitam magnopere solutarem, utilissimamque iustis & iniquis

nemo negabit, qui sacram Ecclesie pra-
xim diligenter observaverit.

Sæc. XVII.
A. C. 1627.

III. Improbos coercere, pœnisque com-
pescere eos, qui Religionis Catholice vi-
gorem labefactare, animarumque salutem
obruere moliuntur, per se sibi vendicat
Ecclesia spiritualisque potestas. IV. In-
sani sunt, qui nolunt videre, Christum
per Vicarium suum visibile Ecclesie ca-
put visibili jurisdictione Principes iniquos
a suæ dignitatis, principatusque solio de-
turbare posse, justos in eorum locum mi-
sericorditer potenterque sufficere. V. Fran-
ciæ Reges uncti chrismate vere regunt ac
regnant, sicut Regibus Israel unctio sacri
unguenti nomen ac potestatem regiam con-
ferebat. In Israel non licebat regnum su-
scipere, nisi unctio præcessisset.

VI. Impium est asserere, minorem esse
potestatem Romani Pontificis, quam Mo-
saii, cujus officium fuisse constat ultimam
nulli obnoxiam provocationi propria au-
thoritate sententiam pronuntiare, cui omnes
cujuscunque sortis & conditionis sub pœ-
na mortis obedire & obsequi tenerentur,
sicut illa Deuteronomii 17. manifeste de-
clarant.

VII. A Sede Apostolica ad futurum
Concilium appellare, schismaticorum est, &
hæreticus est, qui Romani Pontificis iudicio
resistit, ... lege Christi secularia sce-
ptra, fascesque temporales spirituali Vi-
sarii

Sæc. XVII. carii sui directioni, aliorumque suæ Præ-
A.C. 1627. latorum Ecclesiæ subjicit.

VIII. Sicut homo recte compositus non
esset, nisi illius corpus animo subderetur,
ita minus bene a Christo Domino Ecclesiæ
nec satis convenienter instituta videretur,
nisi in illa temporalis potestas, seculari-
que Majestas spirituali reverenter obedire
inclinata propenderet: hoc clamant sancti
Canones, hoc sancti Patres docent, admo-
ndo: oportere gladium esse sub gladio, &
temporalem authoritatem spirituali subjici
potestati.

Verum nec Spondani, nec Man-
cleri propositiones a Facultate Parisien-
si censuris notabantur, eoquod Rex
affidua hæc in libros bella pertractans,
prohibuisset, ne sacra Facultas Theo-
logica quicquam hoc in negotio de-
deret. Magis commendabilem se re-
didit Filescus Universitatis Syndicus,
dum die prima Julii proposuit, e re
Facultatis esse, ut provideatur in po-
sterum de Baldachino, & vase aliquo
honestiori & convenientiori pro solem-
nitate sanctissimi Corporis Domini.

§. LXXV.

*Turbæ Londini a quodam Prædica-
te concitatæ.*

Quot.